

கந்தபுராண நவநீதம்

ஆன

Pam 1024

அந்தீகல முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்

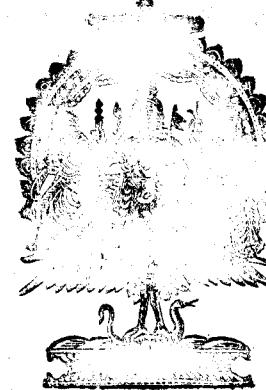
(அரும்பத உரையுடன்)

ஆக்கியோன் :

மு. தியாகராசா அவர்கள்
ஓய்வுபெற்ற புகையிரதநிலை அதிபர்.

கந்தபுராண நவநீதம்
ஆன
அத்திதல
முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்
(அரும்பத உரையுடன்)

ஆக்கியோன் :

மு. தியாகராசா அவர்கள்
ஓய்வுபெற்ற புகையிரத நிலை அதிபர்
வண்ணூர்பண்ணை

பதிப்புரிமை ஆசிரியருக்குரியது.

முதற் பதிப்பு; 1986

१२

நல்லை

திருஞானசம்பந்தர் ஆதீன முதல்வர்
இரண்டாவது குருமகா சந்நிதானம்
அருளிய

அருளுரை

சைவமெய்யஸ்பர்களே,

சைவப்பெரியார் திரு. மு. தியாகராசா அவர்கள் 'அத்திதல முருகன் பிள்ளைத் தமிழ்' என்ற நூலின் யாத்து வெளியீடு வைதப் பாராட்டி மகிழ்ச்சியடைகிறோம். இதன் மூலப் பிரதியை வாசித்து மனங்கிறைவு கொண்டோம். பின்னைத் தமிழ் என்றால் ஏதோ இலகுவாக இயற்றிவிடலாம் எனத் தொன்றும். இந்நூலினைக் கண்ணுற்றபோது எத்துணை யாப்பு வண்ணை இன்றியமையாதது என்பதை உணர்ந்தோம். இது ஆசிரியரின் முதல் முயற்சியாக அமைவுறிஞரும் சிறப்புற யாத் துள்ளார். கந்தபுராணத்தில் வரும் அந்துமான காட்சிகளை இந்நூலில் காணும் பத்துப் பருவங்களிலும் நிகழ் வொழுங்கு தவறுது அமைத்துப் பாடிய சிறப்பு. அநுபவித்து மகிழ்தற குரியதாகும். சைவமக்கள் இல்லங்களில் ஒது முருகன் திருவுருள் பெறத் துணைநிற்கும்.

ஆசிரியர் நல்லை ஆதீன புராண படன் சபையில் பயன்விரிப் பவராகவும் அமர்ந்து சிறந்த சைவப்பணி புரிகிள்ளூர். அவர்களின் தொண்டு மேன்மேலும் வளர்ந்தோங்க வேண்டுமென இறையருளைச் சிந்தித்து உள்மார ஆசிரிவதிக்கின்றோம்.

நல்லை ஆதீனம்
3-7-86

ஸ்ரீஸ்ரீஸோமசந்தர பரமாஶாரிய
ஸ்வாமிகள்

கிடைக்குமிடம்:

அத்திதல முருகன் தேவஸ்தானம், கைதடி மத்தி, கைதடி நல்லை ஆதீனம், நல்லூர்.

கூட்டு வெளியீடு:

அத்திதல முருகன் தேவஸ்தானம்,
நல்லை ஆதீன புராண படன் சபை.

அசிட்டவர்:

ஸ்ரீகாந்தா அச்சகம், யாழ்ப்பண்ணம். தொலைபேசி: 22156

நன்றி நவிலல்

யாழிப்பாணக் குடாநாட்டிலே இயற்கைவளக் கொழிக்கும் தென்மராட்சிப் பகுதியின் மேற்கில் கைதடி என்னும் பதி அமைந்துள்ளது. இக் கைதடி நகரின் மத்தியில் உள்ள மூர்தி தியாவத்தையில் மாவடிக் கந்தன் என்ற பெயர்கொண்ட அத்திதல முருகன் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோவில் விளங்குகின்றது. இத்தலம் ஒரு நூற்றுண்டுக்கு மேல் பழையவாய்ந்தது. இந்த இடத்தில் முன்பு அவரி, அத்தி, மா ஆகிய மரங்கள் நெருங்கி வளர்ந்திருந்த கூடலுக்குள் இரசில் பூசை நடைபெற்று மணியோசை கேட்டுவருவதை விவசாயிகளும் மக்களும் அவதானித்து, அங்கு ஒரு வேல் வைக்கு வணங்கி வந்தனர். பின்னர் மயிலக் கிழவஞ்சு என்பவர் ஓலையால் வேயப்பட்ட ஆலயம் ஒன்றை அமைத்துப் பூசை செய்து அதிர்த்து வந்தார். பின் திரு. வேலுப்பிள்ளை விசுவநாதர் என்பவரால் ஆகமவிதிப் பிரகாரம் கற்கோயில் கட்டப்பட்டு ஆயிரத்துத் தொளாயிரத்து முப்பத்தைந்தாம் ஆண்டு, முதற் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அன்று தொட்டுக்கந்தபுராண படனமும் திருவாதலூரடிகள் புராணபடனமும் வருடந்தோறும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. இற்றைக்கு இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கும் ஆனி உத்தரத்தில் இரண்டாம் முறையாகக் கும்பாபிஷேகம் நிகழ்ந்தது. 1982ம் ஆண்டு தீர்மதி வருடம் பங்குனித் திங்கள் முப்பதாம் நாள் அனுஷ நட்சத்திரத்தில் மூன்றுவது கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது.

இப்பொழுது அத்திதலக் கோவிலில் நித்திய நைமித்திக் பூஜைகளும், பஜை புராணபடனம் ஆகியவைகளும் சிறந்த பரிபாலன சபையினரால் நிர்வகிக்கப்பட்டு ஒழுங்காக நடந்து வருகின்றன.

கற்கோயிலாக இருக்கும் எங்கள் கந்தன் கோயிலுக்குச் சொற்கோயிலும் அமைத்துக் கொடுத்தார் ஒரு பழம் புவர். அவர் இயற்றிய ஊஞ்சற் பாட்டுக்கள் எழுதப்பட்ட ஏடு இன்றுந் தேவஸ்தானத்தில் பொன்னேபோற் காப்பாற்றப்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுது எங்கள் கோயிலுக்கு ஒரு சொற் கோபுரம் எழுப்பியுள்ளார் மு. தியாகராசா அவர்கள். அவரது மலைப்பாற்று சுதாபாப அத்திதல முருங்கிண்ணன் தமிழ் மணம்பறப்பி மஸ்ந்து எது முருகனுக்குச் சூட்டப்படுவதில் எல்லையில்லா மகிழ்ச்சு அடைவிட்டு. அவரது தமிழ்ப்

புலமை எங்கள் முருகனுக்கு அழியாத நிதியாகக் கிடைத்த மைக்கு கந்தன் தேவஸ்தான பரிபாலன சபையினர் நன்றிப் பெருக்கைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறார்கள். இந்நாலுக்கு அருள்கள் வழங்கிய நல்லூர் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீஸ பரமா சார்ய சுவாமியவர்களைப் பணிந்து வணங்கி, மதிப்புரையும் ஆசிபுரையும் அளித்துச் சிறப்பித்த அம்மையர் இருவருக்கும் எம் அன்புகலந்த நன்றி உரித்தாக்குகின்றோம். இந்நாலே படித்துப் பயன்பெறும் அன்பர்களும் எமது உள்ளத்தை விட்டகலாதவரேயாம்:

கைதடி

5-7-86

அத்திதலம் கந்தசுவாமி கோயில்

பரிபாலனைசைப் சார்பாக

பொ. தன்மாவரதார்

தலைவர்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழக
தமிழ்த்துறை முன்னைநாள் விரிவுரையாளர்
திருமதி மகேஸ்வரி மகாதேவா B. A. Hons.

அவர்களது

மதிப்புரை

மிகப் பழைய காலந் தொட்டே தமிழ் மக்கள் முருகனைத் தம் தனிப் பெருந் தெய்வமாக வழிபட்டு வந்துள்ளனர். என்றாலும் குன்று அழகும், என்றாலும் மாறு இளமையும் வாய்ந்த முருகனைத் தம் இதயக் கோலிலில் இருத்திப் போற்றிப் பரசியும் பல்வகைப் பாமாலைகள் புணைந்தும் அவர்கள் அவன் அருளை வேண்டி நின்றனர். அவர்கள் இயற்றிய ஆற்றுப் படையும், அந்தாதியும், சந்தக் கிருப்புக்கும், தனிப்பாடல் பலவும், திருப்புராணாம், பிள்ளைக் குமிழும். வேறு பல பிரபந்தங்களும் அவன் புகழையும் அடியார்க்கு அவன் அருள் புரியும் திறனையும் கூறி நிற்கின்றன.

ஆம் நாட்டிலே முருகனுக்கப் பல கோவில்கள் உள். அவற்றுள் யாழிப்பாணத்துக்கு அணித்தாய கைகடி என்னும் ஊரின் மத்தியில் இயற்கையைமகு மிளிம் குழலில் அமைந்த அத்தகவும் மும்புள்ள குன்றுகும். ஒக்கிருப்பகியில் உறையுர் முருகனுக்கு இனிய தமிழிலே ஒரு பிள்ளைத் தமிழ் பாடுகின்ற திரு. ம. தியாகராசா அவர்கள். உணர்ச்சியற் குரைநடையை எழுதி, அதைக் கவிதையென்கிறார்க்க கற்றேருந்தும் அக்கை ஏற்பார்கள் என்னினி நீற்கும் கவுலாண்டர் பலர் மலிகு கிருக்கும் இக்காலத்திலே, மரபு நேறி பிறமாது கவிதை நயங் குன்றாது, பிள்ளைக் குமிழிலைக் கியப் பண்பினின்றும் வழுவாத கவிபாடி முருகனைப் பரவுகிறார் திரு. தியாகராசா.

இவர் பாடும் பிள்ளைக் குமிழுக்கு அதனைப் படிப்போர் வியந்து மகிழும் ஒரு தனிக் கிறப்புமண்டு. ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழுக்கரிய பருவங்களைப் பாடும் போதே முருகன் தோற்றும் முதலாக அவன் வள்ளிநாயகியாரைத் திருமணங்கு செய்ததிருக்கக் கந்தபுராணக் கடை தொடர்ச்சியாகக் கூறின் செல்கின்ற முருகன் வரலாற்றை விரிவாகக் கூறும் நூலாம் கந்தபுராணத்திற்கு ஈழநாட்டிலே ஒரு தனி இடம் உண்டு. ஆறுமுக நாவலர் தொடக்கி வைத்த மரபைப் பின்பற்றி ஆலயங்கள் தோறும் கந்தபுராண படங்கள் நடைபெற்று வந்துள்ளது. அழகான கடையிலே ஆழந்த பொருளைக் கொண்டுள்ள இப்புராணம், ஈழத் தமிழ் மக்களின் உள்ளத்திலே பக்தி உணர்ச்சியை வளர்த்து, அவர்கள் மனத்தைப் பண்படுத்தி, அவர்கள் வாழ்க்கையை வளம்படுத்தி, அவர்கள் ஆனம் ஈடேற்றுத்துக்கும் உதவியது.

முதலில் “அருள் வடிவத் திருப் பொலிவால் ஆண்டெம்மை உய்ப்பிக்கும் ஜெந்து கரத் தெய்வமாம்” விநாயகருக்கு வணக்கம் செலுத்தி நூலைத் தொடங்குகின்றார். காபுபு பருவத் திடேவ் “போர்க் கருவி கொள்ளாது புரந்தரன் பொழிந்த மழை பொருப்பால் நீங்கள் பொதுவெராடு நிரூபாக காத்து” திருமாலையும்; “இமவாணதன் மகள் கரத்தை ஏற்றங்களிப் பந்தலாம்” சிவபெருமானையும், “பல்லு பிரந்துக்கு கருவயிர்த்து” உழையம்மையையும் ஆறுமுக இளையோனைக் காக்கும்படி வேண்டுகின்றார். பின்னர் பிரமணைச் சிறையில்திட்டு, சிவகிரானுக்குச் செஞ்சொற் குருவாயைப் பிரஸ்வைப் பொருளால் உபதேசித்தவனும், இமையவர், இன்னல் தீர்க்கக் குராகிளை தொலைக்க இயந்தவனும் மாசிய வகவலேப்பேசேயச் செங்கிறை ஆடியருளும்படி பாடுகின்றார், அதன் பின் “வீரத்துக்கோர் வைப்பாதும் வெற்றிவீலைத் தொட்டருஞம் காந்தளணியும் திருமார்பற்குத்” தாலாட்டுப் பாடுகின்றார். முத்தப் பருவத்தில் வேதக் கடலாய், விழுத்தகையாய், ஸ்மலனைய் விளங்கும் முருகனை “முகிழ்த்ததொரு முறுவலுடைத் திருவாயால்” முத்தம் தரும்படி வேண்டுகின்றார். பெருந்தேவராம் அயன் மாலோர் பொற்றிக்கைத்துக் கரங்கூப்பும் பெரியோனை “வருக, வருக” எனவருகைப் பருவம் பாடுகின்றார். குரலுக்கு “விரவியொளிர் அறு முகமும் சராறு புய நிரையும் விளங்கவே காட்டிய” தமிழ் விரக முருகனுடன் அம்புலியை ஆடவரும்படி அழைக்கின்றார். குரன் செய் மாயமெலாம் கணப்போதில் மாற்றி நின்ற காங்கீயனை நோக்கி “சேலுள்ளவயல் குழும் கைதை நகர்க் கிறுமியர் நாம் செய்ததொரு சிற்றிலக்கிதையேல்” எனச் சிற்றிற் பருவம் பாடி, “செருக்குற்ற தெவ் வர்பகை” ஓழித்தருளியவனும், தெய்வயானை அம்மையாசை மனஞ்ச செய்தொனுமாசிய முருகனை எம்வாழ்வு சிறந்தோங்கச் சிறுபறை முழக்கியருஞம்படி வேண்டுகின்றார். திருவளர் வள்ளியைத் திருமணமாற்றி, வள்ளி தெய்வநாயகி ஆகிய இருவரோடும் அமர்ந்தினிதிருந்து கருணையின் கடலாய், உயிர்கள் மலவிருள் அகற்றும் முருகனை நா எமலாஞ்சிறப்பொடு வாழச் சிறுதேர் உருட்டும்படி நூலை முடிக்கின்றார்.

யாழிப்பாணத்திலுள்ள திருக்கோயில்கள் பலவற்றிலும் நல்லை ஆதினத்துலும் பல ஆண்டுகளாக கந்தபுராணமும், மற்றைப் பிவபுராணங்களும் படித்தும் அவற்றிற்குக் கருத்துறை வழங்கியும் திருத்தொண்டு புரியும் அனுபவம் வாய்ந்தவர் திரு. தியாகராசா. நாவலரின் மரபு வழிபை அவர் சேகரித்துக் கொண்ட தமிழறிவும், முருகன்பால் அஸர் கொண்டுள்ள பேரன்பும் இந்நாலிலீல புலப்பட்டு நிற்பதைக் காண்கிறோம்; தமிழுலகும் சைவத்தனியலகும் ஒருங்கே பாராட்டி மகிழ்து படிக்கக் கூடிய பண்புகள் நிறைந்து விளங்குகின்றது இந்நால் உட்பகையாலும் வெளிப்பகையாலும் அல்லவுறும் இக்காலத்துமிகு மக்களின் இதுபயன்களுக்கு ஆறுதலவிக்கும் ஒரு நூலாக வும் இது திகழ்கிறது.

தேவிதுணை

தெல்லிப்பழை

ஸ்ரீதூர்க்காதேவி தேவஸ்தான (தலைவர்)

தூர்க்கா ஷரந்தரி

பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி J. P.

அவர்களது

ஆசியுரை

புத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைப்பவன் எங்கள் முருகன். “பெரும் பெயர் முருகன்” என்பது அத்திருநாமத்தின் பெருமை பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. தமிழ்ப் பாரமாலைகளால் முருகப் பெருமானை அலங்கரித்தொர் பலர். நக்கிரர் தொடக்கம் பாம்பன் அடிகள் வரையும் மெய்யடியார்கள் பலர் வளம் நிறைந்த பல தமிழ்ப் பிரபந்தங்களையும் அருட்பாடல்களையும் பாடிப் பரவினர். மேலும் ஆருபதாம் நூற்றுண்டிலும் நமது சமூவள நாட்டில் எத்தனையோ முருக பக்தர்கள் பாடிய அருட்கவிகள் நமது பக்தியைத் தூண்டுகின்றன. இவர்கள் வரிசையில் திரு. மு. தியாகராசா அவர்களும் எமது உள்ளத்தில் இடம்பெறுகிறார். இவர்கள் கந்தபுராணப் பயிற்சிமிக்கவர். அதனை ஒதியும் உரை கூறியும் அநுபவம் பெற்றவர். யாழிப் பாணத் திருக் கோயில்கள் பலவற்றிலும் நல்லை ஆதினத்திலும் தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அமமன் ஆலயம், மாவிட்டபுரம் சுந்தன் ஆலயத்திலும் கந்தபுராணப் படிப்பில் கலந்து பயன் விரித்தவர். முருக பக்தி இவர்களுடைய குடும்பச் சொத்து. இதனுடேயே “அத்திதல முருகன் பின்னைத்தமிழ்” என்ற இந்நால் அருமையான பக்திச் சுவை நிறைந்த பாடல் களைக் கொண்டு வெளிவருகிறது. பாடத்தெரிந்தவர் ஒருவர் பாடல்களை இயற்றவும் தெரிந்திருந்தால் அது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது.

இப்பாரமாலை கந்தபுராணத்தை முற்றிலும் அடியொற்றிப் பாடப்பட்டது என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு. முன்றும் நாள் பானுகோபன் யுத்தம் என்ற சுந்தரப்பத்தில் அம்புவிப் பருவம் என்ற பகுதியில் இவ்வண்மையை நாம் காணலாம்; “நஞ்சமெனும் வஞ்சகச் சூர் நஞ்சயின்றுள் எனப் போரில் நவீந்

ததனைப் பானுகோபன் நற்றாதி சொலக்கேட்டு நஞ்சன வரை யெலா முருக்க நான் போவேன் நாளை யென்று” என்ற தொடர் எமது கவனத்திற்குரியது. இவ்வாறு தமது கவி தொடர் எமது கவனத்திற்குரியது. இவ்வாறு தமது கவி தொடர் எமது கவனத்திற்குரியது. ஆசிரியர் கைளினாடே கந்தபுராணத்தை ஒட விட்டிருக்கிறார் ஆசிரியர்.

நித்திய பாராயணத்துக்கு உவந்த இப்பின்னைத் தமிழை முருக பக்தர்கள் அணவரும் ஏற்றுக்கொள்வர் என்பதில் மிகை ஒன்றுமில்லை, திரு. மு. தியாகராசா அவர்களின் பக்தியள்ளும் பாமாலை பாடிப் பரவும் பண்பும் மேலும் மேலும் பாமாலை பாடிப் பரவும் பரவும் பண்பும் மேலும் போன்றுமென்று அன்னை தூர்க்காதேவியைப் பிரார்த்திக் கின்றேன்.

குறிப்பு:

அருளோடு நன்றியும் மதிப்பு மாசியும்
தெருங்பெரச் சொற்ற சாங்கே குரையிடை
முகவரை யிதுவென மொழிதல்
மிகையுரை யாமென விடுத்தனம் பாடும்.

ஆசிரியர்

அத்திதல முருகன் பிள்ளைத்தமிழ் விநாயகப் பெருமான் துதி

(ஆசிரிய விருத்தம்)

ஓங்காரக் கருவாகி உமாகாந்தன் சேயாய்
ஓளிர்ஞான பீடத்தின் ஓளியாக மேவி
உருப்பெற்ற வேதமுதல் ஓலியான நாதம்
உயர்விந்து கலைகளாய் ஒருவாது கூடி
ஆங்காரக் குறும்பகல அடியார்க ஞான்ளத்
தகலாது வீற்றிருக்கும் ஐந்துகரத் தெய்வம்
அருள்வடிவத் திருப்பொலிவால் ஆண்டெம்மை உய்க்கும்
அடிமலர்கள் சிரமீது அணிந்துவகை கொள்வாம்
நிங்காத நெடுமுகிலிகள் நெருங்கிமிகச் சூழ்ந்து
நித்திலவெண் மழைத்தாரை சொரிகின்ற நாடு
நிருபரேன வளமிகுத்த நெறிச்செல்வர் வாழும்
நிறைபுகழ்சால் கைதைநக ரெனுந்தெய்வ பூமி
பாங்கான அப்பசியி லத்திதலம் மேவிப்
பரத்துவமாம் விளையாடல் செய்தருஞுஞ் சேய்மேல்
பருவரல்கள் நீக்குபிள்ளைத் தமிழ்மாலை பாடப்
பழகுதமிழ்ச் சோல்லாட்சி பரக்கவரு ளன்றே,

காப்பு:- ஓங்காரம் — பிர வாயம், விந்து — சுத்தமாயை, கலைக் — நிவர்த்திகளை முதலைந்து, ஒருவாது — விட்டு இங்காது, ஆங்காரக் குறும்பு — ஆணவாலம், நிருபர் — அரசர், பரத்துவம் — மேலாந்தஸ்ஸம், பரு ஶரஸ் — துசிபம்.

காப்புப் பருவம்

திருமால்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

பாற்கடலிற் பாம்பணியிற் பள்ளிகொண்டு பார்காக்கும்
பைந்தார் மார்ப்
பதுமயின்னும் பார்மகனும் பாங்கிருக்க அருள்சரக்கும்
பண்பே கொண்டாய்
போர்க்கருவி கொள்ளாது புரந்தரனார் பொழிந்தமழை
பொருப்பால் நீக்கிப்பு பொதுவரோடு நிரைகாத்துப் புகழ்கொண்ட கோபால
போற்றிக் காக்க வீரயா
நாற்கடலில் நுழைந்தமுது நுகர்ந்தவராங் கைதைநக
ருள்ளோர் வாழ
நுவலுதிருப் பதியாய அத்திதலம் வீற்றிருக்குஞ்
கெவ்வேட் சேயை
நாற்கடலும் புவிமுகந்து நாமோடுங்குங் காலத்தும்
நாவா யாகி
நலைதீர்ந்த கதியேற்றும் அருளாள மூர்த்தியெனுங்
குகளை மாதோ.

சிவபிரான்¹

(பார்வதியம்மை திருக்கல்யாணம்)
(வேறு)

சிர்கொண்ட கயிழைலைத் திருக்கோயில் வீற்றிருந்து
செம்மையோர் நால்வர் வேண்டச்
சிற்பரத்து மோனநிலை காட்டியருள் தெய்வமே
தெளிவான ஞான வாரி
கார்கண்ட குயிலென்னக் கவல்கின்ற அமரர்க்காய்க்
கணைகொண்டு வந்த மாரன்
கருத்தழித்த செயல்கண்டு கனலாலே நிறுக்குங்
கண்கொண்ட கடவு ஸேயோ

(1) பைந்தார் — பசிய(தளசி) மாலை, பதுமயின் — இலக்குமி, புரந்தரன் — இந்திரன், பொதுவர் — இடையர், நிரை — பக்கட்டம், நுவலும் — சொல்லப்படும், வேள் — ஆண்களிற் சிறந்தோன், புழியத்து — துமிபைழுத், நாவாய் — தோணி.

ஏர்கொண்ட கமலத்தோன் முதலாய தேவர்கள்

என்றென்றும் இனிது வாழ

இமவான்றன் மகள்கரத்தை ஏற்றருளி யின்புற்ற
ஏந்தலே யென்றும் காக்க

நேர்கொண்ட சீலத்தோர் நிறைகைதை நகரத்து
நின்றேருங்கு மத்தி தலத்து

நிமலனஞ் சௌந்தரிய ரூபனேண நின்றேருளிரும்
நிகரற்ற வேளை நுன்கே.

உமாதேவி

(முருகன் திருவவதாரம்)
(வேறு)

ஆர்த்தெழுமச் சூரமுதலால் அலக்கனுற்ற தேவரெலாம்
அகமகிழுச் சிவன்விழியால் ஆறுகடர் அருள
அனலைஞை மருத்தினனும் அவவதாங்கி யாற்றுதே
அருங்கங்கை யிடஞ்சேர்க்க அண்ணஞ்ம் மாழ்கித்
தீர்த்திகையாஞ் சரவணத்திற் செலவுய்க்க அவைகளெலாந்
திரண்டொன்றுய்ச் செழுமலரிற் சிறுகுழவி யாகித்
திரளமுது கார்த்திகையா ரிடமுண்டு விளையாடித்
திரிகின்ற காலத்தே நம்மகனை யின்றே

பார்த்தருள வேண்டுமெனப் பரமனுடன் வந்தவனே
பால்சரக்க அணைத்தவனைச் சிரமோந்த தாயே
பரல்களூறு நவவீரர் கோன்றுதற்குத் துணையாகிப்
பல்லுயிருங் கருவுயிர்த்த பைங்கொடியே காக்க
சிர்த்திமிகு பெருமக்கள் வளர்கைதை நகரத்திற்
திசழ்கின்ற அத்திதலத் திருக்கோயி ஸேற்றுச்
செழுஞ்சூடரோன் உதயகிரி வரும்பரிசாய் மயிலின்மே
விவர்ந்துவரும் ஆறுமுக விளையோனை அம்மா.

(2) நால்வர் — சனகாதிநான்கு முனிவர், சிற்ரம் — உயர்நூலம்,
மோனம் — மெளங்ம, வாரி — சமத்திரம், கவல்கின்ற —
வருந்துகின்ற, மாரன் — மன்மதன், ஏர் — சிறப்பு, நிமலன் —
மலமற்றவன்:

(3) சூரமுதல் — சூரபத்மன், அலக்கன் — துன்பம், அனலை —
அக்கிளிதேவன், மருத்தினை—வாயுபுகவான், மாழ்கி—மயங்கி,
சிரமோந்த — உச்சி மொந்த. பரல்கள் — சிலம்பினுள்ளள
உள்ளகற்கள், இவர்ந்து — ஏ ரிந்டாத்தி.

2. செங்கிரைப் பருவம்

(முருகன் திருவிளையாடல்)

(ஆசிரிய விருத்தம்)

மஞ்சதவழி மேருகிரி வந்திருந்து மொய்ம்பருடன்
மகிழ்ந்துவிளை யாட வெண்ணி
மதியினாறு கதிர்கோள்நாள் மலைகளோடு வாரிதிகள்
மாற்றியமை கண்டு வாரே
வெஞ்சினத்த ராகியடல் கொள்கின்ற போதவரை
வீரன்றி மாய்த்த வன்று
வியாழகுரு வேண்டவருள் சுரந்தவரு மாவிகொள்
விழைந்துபொன் மேரு மேலே
விஞ்சுபுகழ் கொஞ்சமில்ல ரூபவொளி காட்டிடவும்
விண்ணேநம் வேண்டி நிற்பர்
விரகுபெறு சூகிளை தொலைக்கவென வதற்கிசையும்
வித்தகனே வெற்றி வேலா
செஞ்சொலிசை கொஞ்சவரு பைந்தமிழின் தெய்வதமே
செங்கிரை யாடி யருளே
செழுமைபெறு மத்திதலம் விளங்கவரு மொருகுமர
செங்கிரை யாடி யருளே.

(பிரமணைச் சிறையிடல்)

(சந்த விருத்தம்)

வஞ்சிக் கொடியிடை வாணிதன் மகிழ்நன்
வன்மச் செருக்கோடும்
வரும்வழி மறித்து வருபவன் யார்ந்தி
வரிசகக் விளையென்னக்
கஞ்சக் கடவுள் சகதலம் படைப்பேன்
கானுக எனலோடும்
காணபோம் குடிலைக் கொஞ்சபொரு ஞரையெனக்
கலங்கி மயங்குதலும்

(4) மஞ்ச — மேகம், மொய்ம்பர் — இலக்கவீரர், மதி — சந்திரன்,
கதிர் — குரியன், கோள் — கிரகம், நாள் — நட்சத்திரம்,
வாரிதி — சமுத்திரம், அடல் — போர்செய்தல், மாய்த்த —
கொள்ற, விஞ்சு — மிக்க, விஸ்வருபம் — பரமேஸ்வரியவம்,
விரகு — வஞ்சனை, குரகிளை — குரனுட்டய இசத்தவர்.

பிஞ்சுக் கரங்கொடு குட்டித் தலையது

பூட்டிச் சிறையிட்டாய்

பிள்ளாய் கூறுக பெரும்பொருள் நீயெனப்

பெருமான் வினவதலும்

செஞ்சொற் குருவாய் ஆகிய நாதா

செங்கோ செங்கிரை

சேணிடத் தவர்புக முத்தி தலத்தாய்

செங்கோ செங்கிரை.

(முருகன் கயிலையை விட்டுப் புறப்படல்)

பச்சைப் பசங்கொடி பர்வத குமரி

பாலா செங்கிரை

பரனருள் பெற்றுக் கயிலையை விட்டுப்

படர்வாய் செங்கிரை

அச்சந் தருமிடல் பெற்றிடு பாரிடர்

ஆயிரத் திருவெள்ளாம்

அவருடன் சேர்ந்த பூதத் தலைவர்

நாற்றுட விருநால்வோர்

இச்சைக் குரியர் இளையவ ராரே

இலக்கத் தொன்பானே

ஷமையவர் இன்னல் இற்றிட வருவாய்

ஏந்தால் செங்கிரை

செச்சை மேவிவர் செவ் : வட் சேவே

செங்கோ செங்கிரை

சீர்பெறு மத்தி தலத்துறை செவ்வா

செங்கோ செங்கிரை.

(5) கொடியிடை — கொடி போன்ற இடை, மகிழ்நன் — கணவன்,
கஞ்சம் — தாமரை, சகதலம் — எல்லா உலகங்கள், குடிலை —
பிரணவம், தலை — விலங்கு, சேணிடத்தவர் — தேவர்.

(6) பர்வதகுரி — மலைமகள், உமை, மிடல் — வளிமை, பாரிடர் ..
— பூதர், ஆயிரத்திரு வெள்ளாம் — இரண்டாயிரம் வெள்ளாம்,
இன்னல் — துங்பம், செச்சை — ஜட்டுக்கடா, இற்றிட —
அழியு

3. தாலப் பருவம்
(வீரவாகு தேவர் தாரகனுடன் பொருதல்)
(சந்த விருத்தம்)

மாயக் கிரியுந் தாரகனும்
 வந்த திர்ப் படலு மதுபோது
 மாருய்த் தலைவர் பூதர்களும்
 மலைவற் றழிந்த நிலைகண்டு
 போயப் பொழுதே போர்செய்து
 புறங்கண் டோடுஞ் குரிளவல்
 புக்க வழியே தான்புகுந்து
 புறத்தே வரவு மறியாது
 சியக் குருளைத் திறல்வாகு
 சிந்தை தளர்ந்து மயங்கிவிழச்
 சென்ற இலக்கத் தெண்மர்களின்
 செயலு மந்த வகையாக
 ஆயக் கடவு தெரிந்தருள்செய்
 ஐயா தாலோ தாலேலோ
 அத்தி தலத்துச் சித்திரமே
 அப்பா தாலோ தாலேலோ.

(ஆறுமுகப் பெருமானைக் காணுந் தாரகன்)

செந்த ணெழிலார் முகமுதலாய்ச்
 சிவந்த வடிக ஸீருகச்
 செவ்வே கண்டு தாரகனுஞ்
 சேயே யுமக்கு நாம்பதையோ
 சாந்த நிலையாய் கேட்டவுடன்
 தருமந் தழைக்க வேண்டுமெனச்
 சமரி வெற்போ மென்றவுணன்
 சாற்றிப் படைகள் கொடுமோத

(7) மாயக்கிரி — கிரவுஞ்சமலை, மலைவற்று — போர்செய்து, குரிளவல் — தாரகன், சியக்குருளை — சிங்கக்குட்டி, திறல்வாகு — வீரவாகு.

வீந்த அசரக் குவைகண்டு
 வெற்பி னிடையே யவன்புகலும்
 வீரத் துக்கோர் வைப்பாகும்
 வெற்றி வேலைத் தொட்டருளுங்
 காந்த னணியுந் திருமார்பா
 கந்தா தாலோ தாலேலோ
 கடவுட் பதியா மத்திதலக்
 கண்ணே தாலோ தாலேலோ.

(தேவ கிரிக்கு எழுந்தருளல்)

(வேறு)

தாரகனை வேலாலே
 தடிந்தவனே தாலேலோ
 தனிக்குன்றைப் பொடியாகத்
 தகர்த்தவனே தாலேலோ
 ஆரமுதாந் தம்பியர்க்கு
 அருள்பவனே தாலேலோ
 ஆரிடர்குழ் தேவகிரி
 அருகணைந்தாய் தாலேலோ
 சேரமரர் அருச்சனையின்
 தெளிபொருளே தாலேலோ
 சீர்க்கைதை யத்திதலக்
 சிவபாலா தாலேலோ
 தாரகத்துக் கொருமுதலே
 தாலேலோ தாலேலோ
 சண்முகத்துப் பெருமானே
 தாலேலோ தாலேலோ.

- (8) செந்தன் — முருள், ஏழிலார் — அழகுமிக்க, அவண்டி — அசரன், வீந்த — இறந்த, வெற்பு — கிரவுஞ்சமலை, குவை — குவியல்.
 (9) தடிந்தவன் — அழிந்தவன், தனிக்குன்று—தனக்கு ஒப்பில்லாத கிரவுஞ்சமலை, தம்பியர் — இலக்கவீரர், ஆரிடர் — முனிவர், சேரமரர் — சேர்ந்த அமரர், தாரகம் — பிரணவம்.

4. சப்பாணிப் பருவம்

(திருச்செந்திற்பதிக்கு வழிக்கொள்ள) (ஆசிரிய விருத்தம்)

பரனுறை திருக்கே தாரமுங் காசியும்
பருப்பதம் ஆதிய சார்ந்து
பயன்றரு தென்பெருங் கயிலையுங் காட்டொடு
காஞ்சியம் பதிகனுஞ் குழந்து
அரியயற் கருளரு ணைசலம் வெண்ணெண்டு
ரவையொடும் முதயபேர்க் குன்றம்
அகிலமும் ஆட்டிட ஆடிடும் அரங்குடை
ஆடகத் தில்லையுந் தாழந்து
விரிபுனற் காவிரிக் கரையுள தளிகனும்
வேறுள தலங்களும் பரவி
விருப்பொடு செந்திலம் பதிவரு விகிர்தனே
விழுத்தகு வைப்புமா நிதியே
சரிந்துருள் குஞ்சியுந் தளர்ந்துமுன் ணைசந்திடச்
சப்பாணி கொட்டி யருளே
சரவணை அத்திநற் குருபரா வேவா
சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(செந்திற் பதியில் திருக்கோலக் காட்சி)
(வேறு)

அந்தமிலாக் கருணையொடு அழகொழுகு திருமுகமும்
அணியிலகு செய்ய மார்பும்
அருவரைக் ஸிவைகளெனு மாறிரண்டு புயவெழிலும்
அருட்சரணப் போதுங் கொண்டு
செங்கதிரே யெனவொளிகால் செழுமணி கள் செறித்தவொரு
சிங்கேற்றுப் பீட மேவித்
திருச்செந்திற் சினகரத்துத் திகழுமொரு மன்றினிடை
திருக்கோலக் காட்சி கண்டு

- (10) பருப்பதம் — நந்தி பெருமாள் விரும்பி மலையாய் இடம்; தென்பெருங்கயிலை — திருக்கொளத்தி, காடு — திருவாலங்காடு, அரி — விஷ்ணு, அயன் — பிரமன், அருணாசலம் — திருவன்னை மலை, வெண்ணெய்ர் — திருவெண்ணெய் நல்லூர், முதிய பேர்த்துங்றம் — விருத்தாசலம், ஆடகம் — பொன், தளி — கோவில், வைப்பு — சேமிப்பு, மாநிது — பெருஞ்செல்வம், குஞ்சி — ஆஸ்கவின் தலையிர்.

ஒந்திரை மாலயறு மிருசுடருந் திசையினரும்
எளையுள தேவ ரூடனே
இலக்கத்து வீரர்களும் ஏறுழிகொண்ட பூதர்களும்
எங்கெங்குஞ் குழந்த தேபோல்
சந்ததமு மத்திதலத் தன்பருணை யேத்திவரச்
சப்பாணி கொட்டி யருளே
சர்வமுணர் தனிமுருக சாளையொரு சாளையெனச்
சப்பாணி கொட்டி யருளே.

(முருகன் தேவருக்கு அபயம் அளித்தல்)

(சந்த விருத்தம்)

தெள்ளிய வறிவுள தேவர்தங் குருவன்
சேவடி சிரந்தாழந்து
செருவினை யிழழக்கும் அசரரின் பிறப்புச்
செந்தழல் மறவேள்வி
உள்ளிய படியே பெற்றிடு வரங்கள்
உலகுடை யரசிருக்கை
உறுதொழில் மாயன் குழ்வினை அமரர்க்
கூறுசெய் திறங்கூற
அள்ளிலை வேலா லவர்களை யழித்தே
யமமவோ மஞ்சலென
அமரருக் கபய மளித்தருள் சுரக்க
அணைவருங் களிகொண்டார்
கொள்ளிடக் கொள்ளிடக் குறைவிலா வழுதே
கொட்டுக சப்பாணி
கொத்தவிழ் மலர்கு முத்தியந் தலத்தாய்
கொட்டுக சப்பாணி.

- (11) அணி — ஆபரணம், வரை — மலை, சரணம் — பாதம், போது — மலர், சிங்கேற்றுப் பீடம் — சிங்காசனம், சினகரம் — கோயில் மன்று — சபை ஏறுழ் — வலிமை, சந்ததமும் — எப்பொழுதும்.
(12) உன — உனது, மறவேள்வி — வீரயாகம், உள்ளிய — நினைத்த ஆறு — துண்பம், அள்ளிலை — கூரிய இலை, கொத்தவிழ் — கூட்டமாய் மலர்ந்த.

5. முத்தப் பருவம்

(வீரவாகு தேவர் தூதுவனுதல்)
(ஆசிரிய விருத்தம்)

அண்டங்கள் ஆயிரத்தொட்டெட்டன்னு மவைகளோடும்
அளவில்ல தான் போகம்
ஆண்மையிகு மிளையோனுஞ் சிங்கமுகன் மறமைந்தர்
அடலாற்றல் மிக்க படைகள்
கொண்டெங்கு மரசோச்சிக் கொடுங்கொன்மை நிகழ்த்திவருங்
கொற்றமிகு சூர பத்மன்
கோற்றிறங்க ளோற்றுவனு ஸாயந்தறிந்து செயல்முறைகைக்
கொள்ளுவதே தரும மாகும்
வெள்ளடிங்க ளென்னவொளிர விறுஸ்மிக்க தூதுவனை
விளம்புகென அருள லோடும்
வீங்குபுக ழிளவீர வாகுவென நான்முகனும்
விருப்போடு கூறி நிற்கக்
கண்டங்கு கருணைகொடு கண்ணி முடி துளக்கியருள்
கடம்பனே முத்த மருளே
காண்பரிய வத்திதலத் தீர்த்தனே முத்தியருள்
காங்கேய முத்த மருளே.

13

(வீரவாகுதேவர் வீரமகேந்திரன் செல்லல்)

(சந்த விருத்தம்)

தேவர் சிறையை விடுவன்றே
செருவில் அழிவாய் திண்ணமெனத்
தெளியச் சூரற் குணர்த்தியவன்
செயலைக் கேட்டுத் திரும்புகென
ஒதக் கேட்ட திறல்வாகு
உயர்ந்த கந்த மாதனம் விட்
டொருபே ருருவு கொடுதாவி
உயர்சால் மாகேந் திரமேவி

(13) அடலாற்றல் — போர்த்திறமை, கொற்றம் — அரசியல் மேன்மை, கோற்றிறங்கள் — அரசியல் மறைள், கண்டங்கு கருணை — கண்ணிலே பொருந்திய கருணை, கண்ணி — தலை மாலை, துளக்கி — அசைத்து, கடம்பன் — கடம்பமலர்மாலை, யைண்ந்தவன்.

20

நோதக் கனசெய் யகரிடை

நொடிந்த சயந்தன் மனந்தேற்றி
நொய்தாய்க் குரன் சபைசேர
நுவலுங் கருணை பொழிந்தருளும்
வேதக் கடலே விழுத்தகையே
விமலா முத்தந் தருகவே
விருப்பா யத்தி தலத்தமரும்
வேளே முத்தம் தருகவே.

14

(சூரபத்மன் சபையில் வீரவாகு தேவர்)
(ஆசிரிய விருத்தம்)

பரன்தந்த திருமகனுர் பகர்தாதா மீதென்னப்
பண்புமிகு வீரன் கூறப்
பார்நடுங்கக் கைபுடைத்துப் பற்கள்நற நறவென்னப்
பகர்கின்றுன் சூர பத்மன்
வரங்கொண்ட பேறுடையேன் வன்மையுளேன் ஆயுளேன்
மாற்றுருக்கே யஞ்ச மாட்டேன்
வாடுசரர் நீடுசிறை மாற்றுகிலேன் சமரவேட்டேன்
வருதூத இதைச்சொல் வென்ன
உரங்கொண்ட திறல்மொய்ம்பன் உயர்ந்தி பலசொல்ல
ஓறுத்திவனைக் கட்டு மென்ன
உற்றவரை யவணமித்துத் திருச்செந்திற் பதியணைந்து
ஒருங்கெல்லா மிசைத்து நிற்கும்
திறங்கண்டு வாகுவின்முன் முகிழ்த்ததொரு முறுவலுடைத்
திருவாயால் முத்த மருளே
சீர்பெற்ற கைதைநக ரத்திதலத் திருமுருகா
செங்கணிவாய் முத்த மருளே.

15

(14) நோதகை — துங்பமானவற்றை, நொடிந்த — வாடிய நொய்தாய் — அணுப்பிரமாணமாய், விழுத்தகை — மிக்க, சிறப்புடையவன்.

(15) மாற்றுர் — பகைவர், நீடுசிறை — நெடுங்காலச்சிறை, சமரவேட்டேன் — போரை விரும்பினேன், திறல் மொய்ம்பன் — வீரவாகு, ஓறுத்து — தண்டித்து, அவணமித்து — அங்கேயேயழித்து, முகிழ்த்த — அரும்பிய, முறுவல் — புள்ளிருப்பு.

21

6. வாராணப் பருவம்

(கூரபத்மன் மந்திராலோகனை) (சந்த விருத்தம்)

குரன் சிங்கன் சுடர்ப்பகைவன்
சோர்வில் மைந்தர் மந்திரிகள்
குழ்ந்த வரச மந்திரத்தில்
சுரர்கள் சிறையின் நிலையாய்ந்து
ஈர மில்லாத் தலைவர்ப்பலர்
இமையோ ரெங்க ளெதிரிகளே
இயற்றும் போரே புகழைன்ன
எற்கா தெழுந்த சிங்கமுகன்
வீரம் பேசீர் விமலனுடன்
வேண்டாஞ் சமரை விடுங்களென
வெற்றி யெமக்கே யெனவெகுண்ட
வீரச் சூருங் கிளைகளுடன் ।
சேரத் தொலைக்கும் படிவந்த
சேயே வருக வருகவே
சீரா ரத்தி தலக்குமரா
செல்வா வருக வருகவே.

(ஏமகூடப் பாடி வீட்டிற்கு எழுந்தருளுதல்) (வேறு)

சீரான செயந்திநகர்ப் பதிநீங்கி வீரருடன்
செயங்கொள வருக வருகவே
சிறப்புற்ற மானேவேகப் பொற்றேரி லேறிவரு
செல்வமே வருக வருகவே
பேரான மகேந்திர வடபாலிற் பாடியமை
பெற்றியோய் வருக வருகவே
பெருந்தேவ ரயன்மாலோர் போற்றிசைத்துக் கருக்கப்பும்
பெருமநீ வருக வருகவே.

(16) சுடர்ப்பகை — பானுகோபன், மந்திரத்தில் — மந்திராலோகனைச் சபையில், ஈரம் — இரக்கம், விமலன் — (இங்கு) முருகன் வெகுண்ட — கோவித்த.

குரான் குராகிளை தொலைத்தருள எழுந்தருளுந்
தொன்றலே வருக வருகவே
துங்பவிளை சுரர்தீரச் சிறைநீக்க வளங்கொண்ட
தொன்மையோய் வருக வருகவே
ஆராது காதலூட னன்பர்புகழ் கைதைநகர்
அண்ணலே வருக வருகவே
அருள்சுரக்க வத்திதலத் திருக்கோயில் வீற்றிருக்கும்
ஜயனே வருக வருகவே. 17

(கூரபத்மன் சபையில் நாரதர்) (வேறு)

சகலா கமமுணர் யாழ்முனி நாரதன்
தருக்குகொள் குரின்முன்
சார்ந்தவ ஞாகிளன் சொன்னபி ஞெருமொழி
சாற்றுவ னரகேகேள்
இகலா லுனையட ஈகனின் மைந்தன்
இந்நகர்ப் புறத்துள்ளான்
ஏற்றன செய்வா டயன்னலுஞ் குரன்
இழுதுபெய் தழுலெலன்
அகலாச் சீற்றங் கொண்டுதன் மைந்தன்
ஆதவன் பகையனுப்ப
அவனுடன் முதல்நாட் போர்செய வாருஷ்
கருள்விடை தருவேலா
புகலாய் வேறெமக் கெவருளர் நீயலாற்
பெரியோ னேவருக
புன்மை தவிர்த்தரு ஸத்தி தலத்தமர்
புண்ணிய னேவருக. 18

(17) பாடி — பாசறை, குர் — அச்சம்.

(18) தருக்கு — செருக்கு, சார்ந்தவன் ஜிகள் — சேர்ந்து அங்கே ஆசிவார்த்தைகளை, இகல் — பகை, இழுதுபெய்தழல் — நெய் அற்றுப்பட்ட அக்கினி,

7. அம்புலிப் பருவம்

(முதல்நாட் பானுகோபன் யுத்தம்)

(ஆசிரிய விருத்தம்)

செறிந்துவரு கரிபரி தெர் சேண்டிடன் பானுபகை
செருக்களத் துற்ற போது
திறல்வாகு வீரரூடன் பாரிடர்கள் தற்குழுத்
தேரில்வந் தெதிர்த்து நிற்க
முரிந்தனபல் தேர்கரிகள் முடிந்தனபல் வயப்புரவி
மோதியே சாய்ந்து வீழ்ந்த
முரண்கொண்ட அவனர்களு முயிர்ந்தத் நிலைகண்டு
மோகவெம் படைகைக் கொண்டு
எறிந்தன்குர் மகனதனால் எழில்வீர வாகுவுடன்
எல்லோரும் மயங்கி வீழ
எழுகவென வமோகமதை யேவியவர் மீளவழி
இயற்றவே யவுணர் சேயும்
அறிந்ததனை வெந்நிட்டே யூர்புகச்செய் சேயுடனே
அம்புலீ யாட வாவே.
அத்திதலம் வீற்றிருக்கும் நித்தயிளம் பரமனுடன்
அம்புலீ யாட வாவே

(இரண்டாம்நாட் சூரபன்மன் யுத்தம்)

இரவிபகை முதற்போரி விஷாந்தனானு மென்ததூத
ரியம்பயது கேட்ட சூரன்
இனிநானே நேரேகி எதிரியுடன் மலைவனென
இரவியழு காலை யன்கள்
பரவிவரு படைகுழப் பறந்தலையில் மேவிவரு
பாரிடரை யட்டு மேலும்
பாய்ந்தெழுந்த இலக்கருடன் நவவீரர் யானரையும்
படுத்தியே நின்ற காலை

(19) தற்குழு — நன்னைச் சூழ, வயப்புரவி — வலியுதிரை, அமோ
கம் — மோகப்படைக்கு மாற்றுப் படை, அவன்செய் —
பானுகோபன், வெந்நிட்டு — புறழுதுகிட்டு, அம்புலீ — சந்தி
ரன்.

விரவியொளி ரறுமுகமு மீராறு புயநிரையும்
விளங்கவே காட்டக் கண்டும்
சிறல்மிகுகு ருணராமே கடும்போர்செய் தெலாமிழக்க
வெய்யிலுறு கற்பா றைக்கண்
அரவென்ன அவனுற்றுல் தொலைத்திட்ட ஜயனுடன்
அம்புலீ யாட வாவே
அத்திதலத் தன்னலுடன் நித்தநித்த முடன்கூடி
அம்புலீ யாட வாவே

20

(முன்றும் நாட் பானுகோபன் யுத்தம்)

நஞ்சமெனும் வஞ்சகச்சூர் நஞ்சயின்று னெனப்போரில்
நவிந்ததனைப் பானு கோபன்
நற்றாதர் சொலக்கேட்டு நண்ணலரை யெலாமுருக்க
நான்போவேன் நாளை யென்று
விஞ்சபுகழ் சேண்டிடன் வியன்படைகள் பலதாங்கி
வெந்தனீடம் விடையும் பெற்று
விரைந்தேகித் திறல்வீர வாகுவொடு சுரரஞ்ச
வெய்யசமர் செய்த காலை
வஞ்சனியாள் மாயவளின் மாமாயப் படையேவி
மறவோரை மயக்கி மேலும்
வண்கடவில் விடவேல்தொட்ட டவர்மயலை நீக்கியருள்
வான்கருணை கொண்ட எங்கள்
அஞ்சொலிலா தமிழ்வீரக முருகனுடன் எந்தானும்
அம்புலீ யாட வாவே
அருள்பொழியு மத்திதல வழகனைவிட டகலாதே
அம்புலீ யாட வாவே.

(20) இரவி — சூரியன், இடைந்தான் — தோற்றுன், மலைவன் —
போர் செய்வேன், படுத்தி — அழித்து, விரவியொளி —
பரந்து ஒளிவீசும்.

(21) அயின்றுன் — உட்டான், நவிந்ததனை — போரிட தோற்றுதை
நண்ணலர் — எதிரிகள், முருக்க — போரில் அழிக்க, விழுள்
படை — தெய்வப்படைக் கலங்கள். வெந்தன் — (இங்கு) சூர
பத்மன், மறவோர் — வீரவாகு ஆதியோர், தமிழ் விராள் —
தமிழில் வல்லாளன்.

8. 'சிற்றிற் பருவம்

(குருபத்துமனுக்கு மெந்தர் மந்திரியை
வீரவாகுதேவர் வெல்லவ்)

(ஆசிரிய விருத்தம்)

தண்ணியதெண் கடல்மீண்ட வீரருடன் விறல்வாகு
தலைநகராம் மகேந்தி ரத்தைத்
தழல்கொளுவ எதிரேற்ற ஒரணியனை முதுகிடச்செய்
தவண்பின்னே சமரை யேற்ற
பண்ணியில்லை பவமென்னு மெரிமுகன்மூ யூரியிலர்
பகைத்துவரு தருமகோபன்
பதுமையவள் பெருமகனும் பானுபகை யாதியுள்
பகையெல்லாஞ் சிதைத்து மீண்டு
புண்ணியசீர்ப் பெருமானே பொருவேலா லெண்மப்புரந்த
பூரணனே யென்னப் போற்றப்
புந்திமகி முருள்பூத்த போரேஹ நின்னடியேம்
பூரித்த வள்ள மதனில்
எண்ணியதோ ரெண்ணமெலா மேற்றமுற வமைந்துள்ள
எனியேங்கள் சிற்றில் சிதையேல்
எழில்மருவ மத்திதலத் தமர்வற்ற வாறுமுகத்
தெம்மிறையே சிற்றில் சிதையேல்

(சிங்கமுகாசரன் வதை)

(சந்த விருத்தம்)

ஆயி ரய்மா முகருடையாண்
அளவி லாற்றற் சிங்கமுகன்
ஆச ரத்தை விட்டகன்று
அண்ணான் பணியைச் சிரங்கொண்டு
காயுங் கனலாய்க் கள்ஞ்சென்று
கணத்தர் வீரர் தமைவென்று
கறங்கு போலச் சுழன்றுவைக்
கந்தப் பெரும் வவன்முன்னே

(22) தழல்கொளுவ — நெஞ்சிட, எதிரேற்ற — எதிர் துப்
போரை ஏற்ற, பதுமை — பதுமகோமனை.

மீட்டு சென்று சமர்செய்து

நிகரிற் குலிசந் தனியேவி

நேர லான்றன் வரமழிய

நெஞ்சம் போழச் சிதைத்தனையே

ஆய வவன்போ லெமையெண்ணி

யடியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே

அத்தி தலத்தி னருளாள்

அளியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

(குருபத்மனது மாயங்கள் அழிதல்)

(ஆசிரிய விருத்தம்)

மேலுள்ள வுலகிருந்த வசரேசன் விறற்படைகள்

மேவிவர அட்டு நின்றுய்

மேன்மையிகு மழுதமலை யுயிர்ப்பித்த மேவெர்கள்

வீழ்ந்தழிய வீறு செய்தாய்

மாலுள்ள வயத்தேரை வீரருடன் மீட்டமைத்து

வலிபோக நிறுவி மேலும்

வாலுளைகொள் எவன்சிங்கம் வானெழுந்து வீழ்ந்தலற
வன்கணைகள் தெரட்டு விட்டாய்

காலுள்ள மேகமெனச் சூழ்ந்தவன்செய் மாயமெலாம்

கணப்போதில் மாற்றி நின்றுய்

ககனத்தே யவன்கொண்ட புள்ளுருவைக் குறைத்தனை
காங்கோயர் யவையே போலச்

சேலுள்ள வயல்குழுங் கைதைநகர்ச் சிறுமியர்யாம்

செய்ததொரு சிற்றில் சிதையேல்

செங்கண்ணேன் மநுகன்நீ யத்திதல முருகன்நீ

செல்வன்நீ சிற்றில் சிதையேல்.

(23) ஆசரம் — சிங்கமுகனது பட்டினம், கணத்தர் — பூதர்கள்,
கறங்கு — காற்றுடி, குலிசம் — வச்சிராயுதம், நேரலாள் —
பகைவன், போழ — அகழ்.

(24) அட்டு — கொன்று, மாலுள்ளவயத்தேர் — இந்திரமாஞாலப்
பொற்றேர், வால்உளை — வெஷ்மையான பிடரியரியர், புள்ளு
ருவ — சக்ரவாஸப் பறவையின் உருவம், சேலுள்ள — கேடு
மீண்டுள்ள, செங்கண்ணேன் — விழ்ஜூ.

9. சிறுபறைப் பருவம்

(குருபத்மன் கண்ட பரமேஸ்வர வடிவம்)

(சந்த விருத்தம்)

அளவறு மூலக மூயிருள யாவு
மருமறை யோங்காரம்
அரியய ஞெடுசுரர் முனிவர ரெனவியர்
அமைவுற கொன்றுகி
உளதொரு பரசிவ மூயிரென விளங்கிட
ஒருபெரு வடிவாகி
ஒருங்கிணை பலபல கதிரவ ரொளிகொடு
உணர்வினை யவற்கருள
களவறு சுர்பகை யொருகணந் கனதுளக்
களியொடு பரவியபின்
கருத்தினில் அவன்மயல் வருகென வருளிய
கருணையின் வடிவானுய்
உளமகி மழுதெனக் குறைவற நிறைந்தவ
மழுக்குக சிறுபறையே
உயிரினுக் குயிரெனு மத்தியந் தலை
மழுக்குக சிறுபறையே.

(குர சங்காரம்)

(ஆசிரிய விருத்தம்)

உருப்பெற்ற மாமரமா யோங்குகினை பலதாங்கி
யுரம்மிகு குர பத்மன்
உலகெலா மலைத்திடலு மதுபோது தொட்டவேல்
உம்பர்வழி விரைந்தே யேகித்
தருக்குற்ற வவன்கொண்ட மரவுருவும் நெஞ்சகமுந்
தனித்தனியே கிண்டு மீண்டு
தற்பரநின் கரஞ்சேரச் சிதைந்தெமுந்து வஞ்சகனும்
தாங்கிடும் மயில்சே வலாகித்

(25) அவற்கருள — குரனுக்கு அருள், சுர்பகை — குரன்.

திருப்பெற்ற நினதருளின் வழிநிற்கப் பெருமதீ
தேவைகள் சிறையும் மீட்டுத்

திருச்செந்தில் வந்தணைந்து பரங்குள்றின் பக்கம்வரு
தேவாதி தேவ குகனே.

செருக்குற்ற தெவ்வர்பகை யொழித்தருளை திருக்கரத்தாற்
சிறுபறை மழுக்கி யருளே,
சீரான வத்திதலச் செல்வாநின் செங்கரத்தாற்
சிறுபறை மழுக்கி யருளே.

26

(தெய்வாணையம்மை திருக்கல்யாணம்)

மறைபிறழ்ந்த மகத்தவியால் வந்தபவம் பத்திரரால்
மாறியும்மே கௌஞ்ச வினைதான்

மாயைமகன் வருத்தியிட அதுவொழிந்து மகிழ்ச்சியறும்
வானவரும் மாக பதியும்

மறைநெறியில் மாழுதையுவ நாயகியை மன்றலிடை
மனநிறைவிற் கொடுப்பக் கொண்டு

வானரசை யின்திரந்கு வழங்கியருள் முருகாநின்
வான் கருணைக் கென்ன நிகரோ
முறைபிறழூ தரசுபுரி முசுகுந்தன் நின்விரதம்
முதிரன்பிற் போற்றி நிற்க

மொய்யப்ரா மிலக்கரு மவன்பனியே செய்கவென

மொழிந்தநின் னருளு மென்னே
சிறைபெற்ற பார்ப்பென்ன எம்வாழ்வு சிறந்தோங்கச்
சிறுபறை மழுக்கி யருளே

சிற்பரனே யத்திதலச் சிவகுமர வளமாரச்
சிறுபறை மழுக்கி யருளே.

27

(26) உம்பர்வழி — ஆகாயவழி, கிண்டு — கிழித்து, தற்பரன் —
மேலான முருகன், தெவ்வர் — பகைவர்.

(27) பிறழ்ந்த மாறுபட்ட, மகத்தவி — யாகத்தில் கொடுக்கப்படும்
அவிப்பாகம், பத்திரரால் — வீரபத்திரரால். மாயைமகன் —
குரன், மாகபதி — இந்திரன், வானரச — தேவலோக அரசு,
சிறைபெற்ற — சிறது வளர்ந்த, பார்ப்பு — பறவைக் குஞ்சு,
வளமார — வளம் நிரம்ப.

10. சிறுதேர்ப் பருவம்
(முருகனும் வள்ளிநாய்கியும்)
(ஆசிரிய விருத்தம்)

சோபான் நெறிமேவி நிலைபெற்றுத் தெறுபகை சிறி யோட்டிச் சிந்தையிலே சிவப்பயிர்செய் தவயோகர்க் கருள்புரியுந் திரனே ஞான வேலா நேரான ஏணியிலே நிரையான படியேறி நிவந்துள் இதனை மீது நின்றுவரு புள்ளோப்பிப் புன்மோம்பு வள்ளிக்கு நிகரிலா மைய ஓரட்ட அராத காதலுடன் வேடனுய் வேங்கையாய் அமைவுறும் விருத்த னகி அவனுள்ளங் கனிவுப்பூ நியாங்கே யலைந்ததால் ஆற்றுச் பாத மலர்கள் திராத செம்மையின மேலும்வை சிவப்பேறச் சிறுதே ருகுட்டி யருளே தேநூர்ந்த கடம்பணியு மத்திதலத் திருக்குமர சிறுதே ருகுட்டி யருளே.

(வள்ளியம்மை திருக்கல்யாணம்)
(சந்த விருத்தம்)

திருவளர் வள்ளியை மநவது லுன்னித் தெய்வது முன்னவனும் சீர்மிகு மிபமுகக் கணபதி துணையாற் சேர்ந்தனை யவளோடும் மருவிய குறவர் மகிழ்ந்திட அவர்முன் மணவினை யாற்றினையால், மாதுட னேகித் தணிகையைச் சார்ந்து மன்னிய சிலநாளில்

(28) சோபானநெறி — படிமுறை, தெறுபகை — எதிர்த்தழிக்கும் பகை, நிவந்துள்—உயர்ந்துள், இதனைம் — பரண், வேங்கை — மரம், புள்ளோப்பி — பறவைகளைக் கலைத்து, புன்மேரம்பி — புனத்தைக் காத்து.

அருவரு விங்க புச்சை புரிந்தே
அருளொடு கந்தமலை
ஆயிடை யிருவரோ டமர்ந்தினி திருந்தாய்
அணைவுறு மடியார்க்கே
அருவத வின்றி யுள்நிறை வற்றூய்
உருட்டுக சிறுதேரே.
ஒள்ளினைர்த் தாரா யத்தியந் தலத்தாய்
உருட்டுக சிறுதேரே.

29

(முருகா நாம் வாழ அருள்வாய்)
(ஆசிரிய விருத்தம்)

உலகுகள் யாவு மூலவுதற் கிடமாய்
உயிர்களுக் குயிரது மாகி
ஒருங்குபல் பொருள்கள் யாவையு மாகி
ஒருதனி முதல்வனுய் நின்றூய்
இலகிய உயிர்கள் மலவிரு எகற்ற
இயற்றினை யைம்பெருந் தொழில்கள்
ஈறுசெய் கால மெவற்றையு மொடுக்கும்
எல்லையில் கருணையின் சடலே
அலகிலா வடிவில் அறுமுக னகி
அசரரை வேரொடு களைந்தே
அமரருக் காக்க மாக்கிய வதுபோல்
அடியரே மெமக்குமேல் விணையுங்
கிலசில வல்லப் பலவகை யழியச்
சிறுதே ருகுட்டி யருளே
சிறந்துநாம் வாழ அத்தியந் தலத்தாய்
சிறுத்த ருகுட்டி யருளே.

30

- (29) மருவுதல் ... அணைதல், உண்ணி — எண்ணி, இபம் — யானை, ஒள்ளினைர்த்தார் — பிரகாசங் கொண்ட கூட்டான மலராலாய மாலை.
- (30) இலகிய — விங்குகின்ற, மலவிருள் — பாசனிழ, ஈறுசெய் காலம் — ஊழிக்காலம், அலகிலா — ஆளவில்லாத

{ ஸ்ரீ காந்தா அச்சகம்,
யாழ்ப்பானம்.
தொலைபேசி 22156 }